

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Ἡ ΜΟΝΑΔΙΚῆ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙῆ

Κπεσκέφατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν...
Ὁ Χριστὸς ἦλθε, νὰ μᾶς
δώσει ζωὴ! Ζωὴ ἀληθινή!
Καὶ νὰ μᾶς δείξει τὸν δρόμο. Νὰ γίνει
γιά μᾶς ὁδὸς καὶ ἀλήθεια!

Μᾶς κάλεσε ὅλους. Ἐλᾶτε κοντά
μου.

Ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησίν Του με-
σωστὴ ἐκτίμησι οἱ μάγοι καὶ οἱ ποιμέ-
νες. Καὶ ξεκίνησαν. Καὶ Τὸν ἀναζήτη-
σαν. Καὶ Τὸν εὗρηκαν. Καὶ Τὸν προ-
σκύνησαν. Σημάδι συνάντησι ἀνθρώ-
που με τὸν Θεό, εἶναι ἡ προσκύνησι.
Ἡ πίστι καὶ ἡ ὑπακοὴ μας στό μήνυ-
μά Του.

* * *

Μὰ δέν ἦταν οἱ μόνοι, πού ἄκου-
σαν τό μήνυμα τοῦ Κυρίου. Τό ἄκου-
σαν ἀπό τούς Μάγους, (ἀπό πρόσωπα
εὐυπόληπτα) καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν
Ἰουδαίων καὶ ὁ βασιλιάς τους: ὁ Ἡρώ-
δης.

Τό ἄκουσαν ὅτι ὁ Θεός «ἀνθρώ-
ποις πεφανέρωται μορφωθεὶς τό καθ'
ἡμᾶς»· ὅτι ὁ Θεός κατέβη δίπλα μας,
μέ τὴν δική μας ταπεινὴ μορφή· σάν
ἴσος μέ μᾶς· μέ μόνο Του πόθο, νὰ μᾶς
βρεῖ· καὶ νὰ μᾶς δώσει νὰ τό καταλά-
βουμε, ὅτι μᾶς ἀγαπάει. Καὶ γι' αὐτό

δέν θέλησε νὰ μᾶς δείξει τὴν μεγαλω-
σύνη Του, ἀλλὰ τὴν ἀγάπη Του!

Μὰ αὐτοὶ δέν συγκινήθηκαν καθό-
λου. Οὔτε πόθο αισθάνθηκαν νὰ Τόν
γνωρίσουν· οὔτε κἂν περιέργεια, νὰ
ἰδοῦν τί εἶναι! Καὶ οἱ μὲν φαρισαῖοι,
καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ, ἀδιαφό-
ρησαν. Σάν νὰ μὴν εἶχε γίνει τίποτε! Ὁ
Ἡρώδης κύτταξε νὰ προφυλαχθῆ! Φό-
ρεσε ὠτοασπίδες νὰ μὴν ἀκούει! Καὶ
γιά μεγαλύτερη ἀσφάλεια του, διάτα-
ξε νὰ σφάξουν ὅλα τὰ νήπια, πού
εἶχαν γεννηθῆ τότε στὴν Βηθλεέμ, ἀπό
δύο χρονῶν καὶ κάτω.

Ἡ κλήσι τοῦ Χριστοῦ τὸν γέμισε
ὀργή καὶ ἀγανάκτησι! Τὸν μίσησε!...
Τόσο πού, γιά νὰ γλυτώσει ἀπό τὸν
ἐφιάλτη του (ἀλήθεια, τί τραγωδία, νὰ
βλέπει ἄνθρωπος τὸν Χριστό σάν
ἐφιάλτη!), διάταξε νὰ σφαγοῦν τὰ πιό
ἀθῶα πλάσματα στὸν κόσμο! Ἄκακα
βρέφη. Νήπια! Καὶ ὄχι ἓνα ἢ δύο!... Χι-
λιάδες!...

Αὐτὰ ἐκεῖνοι. Οἱ τότε!

* * *

Ἐμεῖς σήμερα, τί κάνουμε;

Μιά ματιὰ τριγύρω μας, μᾶς τό
δείχνει ξεκάθαρα.

Τό φῶς τό ἀληθινὸ ἦλθε στὸν κό-
σμο. Γιά νὰ σκορπίσει φῶς σέ καρδιά

Δεκεμβρίου 19

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΕΝΤΙΟΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΧΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Ο Άγιος Γρηγέντιος ἦταν ἀπό τήν πολιτιστική τότε πρωτεύουσα τῆς Ἰταλίας, ἀπό τό Μιλάνο. Τότε, γύρω στό 535-536 βρέθηκε στήν Κωνσταντινούπολη. Καί ἐκεῖ ὁ Πατριάρχης τόν ἐξέλεξε Πατριάρχη Αἰθιοπίας. Καί ἔτσι ἀπό τήν πολιτιστική πατρίδα τῆς Δυτικῆς Χριστιανοσύνης βρέθηκε στήν ἀφρικανική χώρα, σύμβολο καθυστέρησης. Καί γεμάτος ζήλο καί αὐταπάρηση ρίχτηκε στήν δουλειά.

* * *

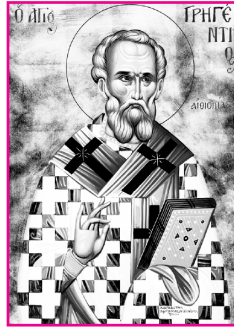
1. Καί **πρῶτα**, φρόντισε γιά τήν χειραγώγηση τοῦ λαοῦ τῆς Αἰθιοπίας στήν ζωή, πού ὑπαγορεύει καί ἀπαιτεῖ ἡ πίστη στόν Χριστόν. Πρός τόν σκοπό αὐτό ὁ ἅγιος Γρηγέντιος ἔγραψε πολλούς ἱεροῦς κανόνες. Καί βιβλία πού ἐκθέτουν λεπτομερῶς τήν ἀνάγκη τῆς ὀρθῆς ἐν Χριστῷ πίστεως καί ζωῆς.

Ἀπό αὐτήν τήν ἀποψη ὁ ἅγιος Γρηγέντιος ὑπῆρξε μέγιστος διδάσκαλος τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Στήν συνέχεια ἀσχολήθηκε μέ τούς πολυπληθεῖς Ἑβραίους, πού εἶχαν ἐγκατασταθεῖ στήν χώρα πού λεγό-

νταν Ὀμυρίτιδα.

Ἡ συνεχῆς μαζί τους ἐπικοινωνία τοῦ ἁγίου Γρηγέντιου τούς προβλημάτισε βαθειά. Ἀλλά λόγιοι Ἑβραῖοι τόνιζαν ὅτι δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπηρεασθοῦν ἀπό ὠραία λόγια καί νά προδώσουν τήν πίστη στό Νόμο, πού τούς ἔδωκε ὁ Θεός μέσω τοῦ Μωυση.

Τότε οἱ πῖο φρόνιμοι καί συνετοί τοῦ ζήτησαν νά τούς δείξει τόν Χριστό ἐν δόξῃ. Νά καταλάβουν τήν μεγαλωσύνη Του καί τήν δόξα Του. Καί ὁ ἅγιος παρακάλεσε τόν Κύριο, καί ἐμφανίσθηκε ὁ Χριστός σέ μιά μεγάλη σύναξη Ἑβραίων, ὅπως εἶχε παρουσιασθῆ στους 500 ἀδελφούς (βλ. Α' Κορ. 15, 6). Τόν εἶδαν ὅλοι, ὅπως τόν εἶχε ἰδεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἐν δόξῃ. Μέ ὅλη τήν δόξα Του. Καί ἐπίστευσαν.

3. Τέλος ὁ ἅγιος Γρηγέντιος ἀνάμεσα στά ἄλλα καλά ἔργα, ἔκαμε καί κάτι πού δείχνει πόσο ἦταν τό βάθος τῆς σοφίας του, καί πόσο ἦταν ρεαλιστής καί προσγειωμένος!

Διέταξε, ὅλοι οἱ νεαροί ἐξ Ἰουδαίων Χριστιανοί νά παίρνουν συζύγους κορίτσια ἀπό οἰκογένειες παραδοσιακά ὀρθόδοξες, καί ὅλα τά κορίτσια τους νά παίρνουν ἀγόρια ἀπό παραδοσιακά ὀρθόδοξες οἰκογένειες.

Τό ὄρισε γιά νά ἀποτοξινωθοῦν εὐκόλα ἀπό τά ἑβραϊκά ἔθιμα καί νά

καί νοῦ. Σέ ὅλους. Μά οἱ ἄνθρωποι, βλέποντας τό φῶς, προτιμοῦν τό σκοτάδι καί μισοῦν τό φῶς. Καί δέν ἔρχονται στό φῶς. Γιατί τά ἔργα τους εἶναι πονηρά. Φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό ἔλεός Του. Ὅτι ὁ Θεός εἶναι οἰκτίρμων· καί ἐλεήμων· μακρόθυμος καί πολυέλεος.

Χριστούγεννα σήμερα.

Ἐορτή ἐλέους. Γιά μᾶς ἔγινε ἄνθρωπος. Γιά νά μᾶς σώσει.

Ἄς Τόν παρακαλέσωμε ταπεινά:
Παράτεινον τό ἔλεός Σου, στόν κόσμο Σου.

Εἶτε σέ ἀγαπᾶνε καί Σέ ἐπικαλοῦνται, εἶτε καί ὄχι, δείξε τά ἐλέη Σου, Κύριε, σέ ὅλον τόν κόσμο Σου.

† ὁ Ν. Μ

ΩΡΑ

ΝΑ ΣΥΓΠΝΗΣΕΙΣ!..

‘Ο άνθρωπος,

• όταν δέν γυμνάζει τό σώμα του, γρήγορα οί μύς του άτονούν· και κινδυνεύει σιγά-σιγά, νά πάθει χαλάρωση όλο τό σώμα·

• όταν δέν γυμνάζει τό μυαλό του, γρήγορα θά έμφανισθει σ’ αυτόν άδυναμία σοβαρής σκέψης, ήλιθιότητα και βλακεία·

• και όταν παραμελεί τήν ψυχή του, γρήγορα έπακολουθει ή πλήρης κατάρρευση της.

“Όπως ή σωματική ζωή άποτελείται από ένα άθροισμα δυνάμεων πού άντιστέκονται στον θάνατο, έτσι και ή πνευματική ζωή είναι - σέ κάποια έκταση - τό άθροισμα τών δυνάμεων, πού άντιστέκονται στο κακό.

Συμπέρασμα:

• Αμέλησες νά πάρεις φάρμακο άντίδοτο στο δηλητήριο πού μπήκε στο σώμα σου; ό θάνατος θά είναι τό βέβαιο έπακόλουθο!

• Αμέλησες νά προφυλαχθείς από τό ήθικό κακό; ό θάνατος χτυπάει τήν πόρτα τής ψυχής σου!

Ποίος εύθύνεται τότε;

Σύ! Μόνο σύ· και ή άμέλειά σου!

* * *

‘Αδελφέ, μή κοροϊδεύεις τόν έαυτό σου! Μή κάνεις τήν άφελή σκέψη ότι, όταν θά πλησιάζει τό τέλος τής ζωής σου, θά θυμηθείς τόν Θεό· και ότι τότε θά Τόν αναζητήσεις· και θά τά “βρεις” μαζί Του, ενώ σέ όλη σου τήν ζωή Τόν είχες διαγράψει!

• Δέν μπορεί ένας άνθρωπος νά μπη ξαφνικά σέ μία αίθουσα, όπου γίνεται διάλεξη ύψηλου έπιπέδου μαθηματικών και νά τόν ένθουσιάσουν οί διάφορες έξιτώσεις, ενώ σέ

όλη του τήν ζωή δέν είχε δείξει τό ελάχιστο ένδιαφέρον γι’ αυτά.

• Μπορεί ποτέ ένας άνθρωπος, μπαίνοντας σέ ένα χώρο όπου έχουν συγκεντρωθεί ποιητές, νά τόν “χωρέσει”, τήν στιγμή πού σέ όλη του τήν ζωή ποτέ δέν είχε άναπτύξει κανένα ένδιαφέρον γιά τήν ποίηση; ‘Ο χώρος αυτός θά ήταν γιά τόν ίδιο, πραγματικό μαρτύριο· κόλαση!

* * *

“Αν ρίξωμε μιά ματιά στην φύση, παρατηρούμε ότι:

‘Ο ήλιος πού ζωογονεί τά φυτά, μπορεί, κάτω από διαφορετικές συνθήκες και νά τά ξεράνει. Και ή βροχή, πού ζωογονεί τά λουλούδια, κάτω από άλλες συνθήκες, μπορεί νά τά σαπίσει! ‘Ο ίδιος ήλιος μαλακώνει τό κερί και σκληραίνει τήν λάσπη.

Πού έγκειται ή διαφορά; Μήπως στον ήλιο; Φυσικά όχι. ‘Ο ήλιος δέν αλλάζει· παραμένει ό ίδιος - αναλλοίωτος. ‘Η διαφορά βρίσκεται στο ύλικό, έπάνω στο όποιο ό ήλιος ρίχνει τίς άκτίνες του.

“Έτσι και ό Θεός. Δέν αλλάζει. Παραμένει ό ‘Ιδιος. Αναλλοίωτος. “Άτρεπτος. Σάν άλλος ήλιος ρίχνει τίς άκτίνες τής χάρις Του και άγάπης Του σέ όλους τούς ανθρώπους.

“Όμως, έτσι φαίνεται ότι μέ τήν δική Του ένέργεια,

• άλλους ζεσταίνει· και άλλους τούς καίει·

• άλλους φωτίζει· και άλλους τούς τυφλώνει·

• άλλους μαλακώνει· και άλλους τούς σκληραίνει.

* * *

Γιατί αυτή ή διαφορά; Αύτή ή αντίθεση; Τί φταίει; Ποίος φταίει;

‘Ο Θεός έχει μόνο μία διάθεση: νά έλεεί· νά εύσπλαγχνίζεται· νά συγχωρεί· νά σώζει.

‘Η διάθεση του ανθρώπου ρυθμίζει τό

ζήσουν από τήν αρχή σωστά τήν όρθόδοξη πνευματικότητα. Και τό έπέτυχε.

Και αυτό έγινε αιτία, και όλοι στην Αίθιοπία: ό λαός της· οί νέοι πρώην έβραίοι χριστιανοί· ό πρώην αρχισυνάγωγός τους Έρβάν· και όλος ό κληρος τής Αίθιοπίας, τόν υπεραγαπούσαν. Και όταν έκοιμήθη έγινε τέ-

τοια σύναξη ιερέων και λαού, πού δέν είχε ξαναγίνει ποτέ.

“Όλοι θρηνούσαν γιά τήν στέρηση του.

Και όλοι τόν προέπεμπαν στην άνω ζωή και βασιλεία μέ τίς ανάλογες εύχές.

† ό Ν. Μ.

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΜΟΛΥΒΙΟΥ

Ὁ ἄνθρωπος «μοιάζει» μέ ἓνα μολύβι! Ναί! Καί μάλιστα σέ πέντε σημεία! Ἄν τά προσέξουμε θά θυμόμαστε καλύτερα, πῶς πρέπει νά ζοῦμε καί νά συμπεριφερόμαστε μέσα στόν κόσμο. Αὐτά τά σημεία εἶναι τά ἐξῆς:

1. Ἐνα μολύβι εἶναι τελείως ἄχρηστο, ἄν δέν ὑπάρχει ἓνα χέρι πού τό κρατᾶ, γιά νά γράφει. Αὐτό τό χέρι γιά τόν ἄνθρωπο εἶναι ὁ Θεός. Μποροῦμε νά «γράψουμε» ἱστορία μέ τήν καθοδήγηση τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός στό «Πάτερ ἡμῶν» νά λέμε: Γεννητήω τό θέλημά Σου.

2. Ὅταν γράφουμε, πότε-πότε πρέπει νά χρησιμοποιοῦμε τήν ξύστρα. Αὐτό κάνει τό μολύβι νά ὑποφέρει λίγο, ἀλλά τελικά εἶναι πιό μυτερό. Καί γι' αὐτό γράφει καλύτερα. Τόν ἴδιο ρόλο παίζουν οἱ δοκιμασίες καί οἱ θλίψεις στή ζωή μας: Ἄν δεῖξουμε ὑπομονή, μᾶς κάνουν καλύτερους ἀνθρώπους. Ἄφου, αὐτές εἶναι τό **ἔσχατο** μέσο τοῦ Χριστοῦ γιά νά θεραπεύσει τόν ἄρρωστο ἀπό τήν ἁμαρτία ἄνθρωπο. Γι' αὐτό λέει ὁ Χριστός: Στόν κόσμο θά ἔχετε θλίψη καί πόνο. Μά ἔχετε θάρρος! Ἐγώ τόν ἐνίκησα τόν κόσμο (=τό ἁμαρτωλό φρόνημα τοῦ κόσμου) (Ἰωάν. 16,33).

3. Τό μολύβι μᾶς ἐπιτρέπει πάντοτε νά χρησιμοποιοῦμε γόμα, γιά νά σθῆνουμε τά λάθη τῆς γραφῆς μας. Ἔτσι καί ἡ μετάνοια-ἐξομολόγηση εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιά τό «σβύσιμο», τήν διόρθωση τῶν λαθῶν - ἁμαρτιῶν μας. Αὐτό γίνεται μέσῳ τοῦ ἱερέα - πνευματικοῦ πατέρα, σύμφωνα μέ τήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ πρὸς τούς ἀποστόλους: Ὅποιοι συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες, θά τοῦ συγχωρηθοῦν· καί ὅποιοι θά τίς κρατήσετε ἀσυγχώρητες, θά μείνουν ἀσυγχώρητες (Ἰω-

ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ. Ἀνάλογα μέ τήν φροντίδα, ἢ τήν ἀδιαφορία, πού δειχνεῖ ὁ ἄνθρωπος νά γνωρίσει τόν Θεό καί νά Τόν ἀγαπήσει, ἐνεργεῖ ἡ χάρις Του ἐπάνω του καί μέσα στήν ψυχή του.

Ἀρχιμ. Α. Μ.

ἀν. 20,23).

4. Στό μολύβι, αὐτό πού στήν οὐσία ἔχει σημασία δέν εἶναι τό ξύλο ἢ τό ἐξωτερικό του σχῆμα, ἀλλά ὁ γραφίτης πού περιέχει. Ἔτσι καί στόν ἄνθρωπο, τό πιό οὐσιαστικό πρᾶγμα εἶναι τό ἐσωτερικό του περιεχόμενο: τί ἔχει ἡ καρδιά του. Γιατί, ἀπό τήν καρδιά του πηγάζουν ὅλα τά πάθη - ἁμαρτωλές συνήθειες, ὡς λογισμοί - σκέψεις. Καί μετά γίνονται πράξεις. Καί ἀποξενώνουν τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Κύριο καί Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστό. Γι' αὐτό καί ἀπαιτεῖται συνεχῆς ἔλεγχος. Τί σκέφτομαι; Τί αἰσθάνομαι; Τί ἐπιθυμῶ; Καί ὅ,τι ἀνακαλύπτω, νά τό ἀναφέρω στόν ἱερέα - πνευματικό πατέρα, ὥστε νά δώσει τό κατάλληλο πνευματικό φάρμακο πρὸς θεραπεία.

5. Τέλος, κάθε μολύβι ἀφήνει ἓνα σημάδι, ἓνα ἴχνος πάνω στό χαρτί. Ἔτσι καί τά «γραπτά» μας (=οἱ ἐνέργειες - πράξεις μας) ἀφήνουν μοναδικά ἴχνη - σημάδια στή ζωή μας. Μέ συνέπειες καί στήν ἐπίγεια ζωή μας καί στήν αἰωνιότητα. Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Πέτρος γράφει: Ὅταν λοιπόν θά ἔρθει ἡ ὥρα πού ὅλο τό σύμπαν θά διαλυθῆ μέ τρομερό πάταγο, πόσο ἅγια πρέπει νά εἶναι ἡ συμπεριφορά μας καί μέ πόση εὐσέβεια νά εἶναι γεμάτη ἡ ζωή μας ὅσον καιρό θά προσμένουμε μέ λαχτάρα καί ζήλο τόν ἐρχομό τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ! (Β Πέτρ. 3, 11-12).

* * *

Ἄς γράψουμε λοιπόν «κείμενα»-πράξεις καί σκέψεις τῆς ζωῆς μας ἄξια τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ: Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσα σας. Δηλαδή πάντοτε σύμφωνα μέ τό θέλημα Του. Γιατί, μόνο τότε ὁ Χριστός κατοικεῖ στίς καρδιές μας.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἰ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσίδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 1984

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010 * Ἄρ. Φύλλου 329* Ἔτος Λ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλα Θεσ/νίκης

